

[Bernhard Baunsgaard]

især når disse andre har fået polititilhold, for det er ikke godt nok endnu. Det er bestemt ikke nogens skyld – altså, jeg mener ikke dermed, at det skal være nogen kritik af, at politiet ikke gør nok – men det virker ikke tilfredsstillende. Jeg takker for ministerens ord om, at man er opmærksom på det.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Bare det med polititilholdene var så enkelt, som hr. Dohrmann ville sige det: hvis de ikke bliver overholdt, så skulle folk bare puttes i fængsel! De kommer ud igen, og jeg har fra den gerning, jeg har som sagfører, i en række tilfælde været ude for, at den, som skal beskyttes af polititilhold, slet ikke ønsker, at den pågældende, der overtræder tilholdet, skal straffes. For hvad så, når han kommer ud igen, for at sige det ligeud? Så bliver frygten endnu større, og det er vanskeligheden i den opgave. Derfor tror jeg, det er meget væsentligt, at man får et samarbejde med de sociale myndigheder, der på en eller anden måde i forbindelse med politiet kan sørge for, at der bliver ro og fred for den, der skal beskyttes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsaftaler.

Af Lenger (SF) m.fl.
(Fremsat 15/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter lovforslaget skal det stå i forsikringsaftaleloven, at et forsikringsselskab bl.a. ikke må spørge om race, religion, hudfarve eller politiske, seksuelle eller straffbare forhold eller om misbrug af nydelsesmidler eller om visse nærmere bestemte helbredsforhold.

Det er helt almindeligt og anerkendt, at forsikringsselskaber, der tegner livs- og ulykkesforsikringer, i et vist omfang bliver nødt til at stille spørgsmål, der kan belyse den risiko, som selskaberne påtager sig. Det ved vi jo, f.eks. når det drejer sig om forsikringer, hvori der kan indgå spørgsmål om præmiestørrelsen ved motorkøretøjer; dér skal man f.eks. oplyse, om en person kører på motorcykel.

Det er også klart, at selskaberne har behov for at få nogle af de oplysninger om helbredsforhold, som vil blive udelukket ved lovforslaget. Jeg tror derfor ikke, at den foreslåede måde at regulere selskabernes adgang til at indhente oplysninger på er særlig hensigtsmæssig.

Det er jo almindeligt kendt, at f.eks. spiritusmisbrug medfører forringelse af helbredet. Det er klart, at forskellige symptomer, ondt i hovedet eller ryggen, eller hvad det kan være, ofte er et tegn på helbredsproblemer, der må være af interesse for forsikringsselskaberne, også selv om årsagen hertil endnu ikke er blevet søgt fastslået af en læge.

Det er imidlertid også klart, at man må blive betænkelig ved, at der stilles spørgsmål, der vedrører den enkeltes meget intime privatliv. At blive udsat for spørgsmål om ens seksuelle adfærd, også selv om spørgsmålene udelukkende stilles for at vurdere en helbredsmæssig risiko, vil naturligvis kunne virke så ubehageligt og stødende, at det må være klart, at det skal være helt nødvendigt og sagligt begrundet, at selskaberne indhenter og registrerer sådanne oplysninger.

Nu er det imidlertid sådan, at det allerede i dag følger af § 33 i lov om forsikringsvirksomhed, at et forsikringsselskab, der ønsker godkendelse til tegning af livsforsikring, af Forsikringstilsynet skal have godkendt de formularer til erklæringer, der skal afgives af den undersøgende læge og af den forsikrings søgende selv om den pågældendes helbredstilstand.